No. 12. 1844.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig en Wetenschappelijk NIEUWS-BLAD.

DINGSDAG 30 JANUARIJ.

VERVOLG der PUBLICATIE nopens het redden van Drenkelingen. (Zie ons vorig Nommer.)

d.) » Men onderzoeke of de mond, neus en keel ook met modder bezet zijn, in welk geval men deze deelen behoort schoon te maken, om daarna door middel eener afgepunte messenscheede in den mond, of beter in een der neusgaten gebragt, onder toehouding der andere openingen, lucht in de longen te blazen en de ademhaling te bevorderen;

e.) » Men stelle terstond gematigde wrijvingen in het werk, het zij met drooge of in brandewijn (met gemeen of *Ammoniac-zout* vermengd) natgemaakte warme wollen doeken; moetende deze wrijvingen aanhoudend, over het geheele ligchaam, maar vooral aan borst en buik, rug en hals, en langs de binnenzijden van armen, dijen en beenen geschieden; terwijl men de verwekte warmte door warme doeken in de gewrichten van den oksel, liezen en knieën aangelegd, kan onderhouden;

f.) » Inmiddels blaze men, bij verpoozing, tabaksrook in het fondament, hetzij door eene gewone pijp, met eene op den kop aangevoegde afgepunte messenscheede, of door eene pijp of messenscheede alleen, of wel door eene daartoe vervaardigde tabaks-klisteerpijp, nadat men alvorens den endeldarm, indien deze met drekstof gevuld mogt zijn, met den vinger, een lepelsteel of spatel, behoorlijk en voorzigtig geledigd, of wel daartoe een klisteer van water, olie en zout, of van een aftreksel van tabak gezet hebbe;

g.) » De warmte in het ligchaam des *Drenkelings* weder opgewekt en de polsslag hersteld zijnde, en niet eerder, kan men eene aderlating in het werk stellen, welke niet op eenmaal ruim behoort te zijn, maar liever indien het noodig is weder herhaald dient te worden; de verschijnselen die de aderlating noodzakelijk maken, zijn groote volbloedigheid en opzetting der vaten van het hoofd, slaapzucht of benaauwdheid;

h.) » Wanneer men eenige beweging in de keel of bewijs van slikking bespeurt, doch niet eerder, kan men ook een weinig brandewijn of jenever in den mond gieten; zoo ook bij eenig bewijs van ademhaling, de vlugge geest van *Ammoniac-zout* of eenig ander prikkelend middel, onder den neus gehouden worden, of wel eenige droppels van dezelve in eenen pijpekop of messenscheede gedaan, door de neusgaten ingeblazen, of met eene schrijfveder door den mond in de keel gebragt worden, tot prikkeling. Zoo de lijder alsdan eenig vocht na zich neemt, zoo kan men hem alle *tien* minuten één lepel vol toedienen van een mengsel, bestaande uit *zes* of *acht* greinen Braakwijnsteen (*Tartaris emeticus*), in een klein bierglas vol schoon water opgelost, en zoodra walging volgt, een aftreksel van Roomsche Camillebloemen, bij herhaling tot dat hij braakt;

i.) » Men moet met het aanwenden dezer middelen niet te schielijk ophouden, alzoo men voorbeelden heeft, dat het bewijs van leven somwijlen niet dan in drie uren tijds bespeurd werd;

k.) » Wanneer alle moeite tot hier toe vruchteloos zijn mogt, plaatse men den Drenkeling in een gewarmd bed, koestere denzelven met de natuurlijke warmte van een naakt bijliggend persoon, of eenige warme doch niet zeer heet gevulde waterkannen in wollen lappen gewonden, of iets dergelijks; wel zorg dragende, dat men, door te veel deksel, de neus en mond niet bedekke; vooraf echter, zoo eene lating gedaan ware, zij men bedacht om het laatgat wel te bezorgen;

l.) » Verdere redmiddelen, meestal op dieren en in enkele gevallen op menschen beproefd, en aan kundige en ervaren redders niet onbekend, heeft de Maatschappij niet raadzaam geoordeeld bij deze bekendmaking te voegen, opdat dezelve, in onbedrevene handen, niet tot nadeel van ongelukkige *Drenkelingen* zouden strekken.

» Voor het overige verzoeken de *Bestuurders dezer Maatschappij*, dat indien iemand, eenen *Drenkeling* gered hebbende, mogt goedvinden geene premie te vorderen, zij echter van al het voorgevallene tot de redding betrekkelijk, mogen onderrigt worden, om daarvan gebruik in hunne *Gedenkschriften* te maken.

» Insgelijks wordt een ieder die eenen Verstrikte, Verhangene, of anderzins schijnbaren doode, bij het leven gebragt heeft, verzocht, hun daarvan een omstandig berigt mede te deelen, ten einde men, door herhaalde proeven, meer en meer de beste middelen ter behoudenis van ongelukkigen moge ontdekken en in het werk te stellen, tot redding van welke, het brengen in de open lucht en besprenging met koud water benevens de bovengemelde wrijving ter verwarming, en het inblazen van lucht, azijn of vluggen *Ammoniac*-geest tot prikkeling, voordeelige middelen bevonden zijn.

» En moge alles het GODE behagen Zijnen zegen te verleenen.

AMSTERDAM, *den 15 October 1796.*»

Met herinnering voorts aan de circulaire van Z. E. den Heere Gouverneur dezer Provincie van den 24 December 1829, A. n°. 16, Afdeeling van Policie (Provinciaalblad n°. 162), waarbij wordt aanbevolen, om toch in geen geval iets te verzuimen van hetgeen de terugroeping in het leven van Drenkelingen zoude kunnen bevorderen, en om mitsdien ook het *gevoelen tegen te gaan*, dat men geene Drenkelingen uit het water mag halen, maar dezelve met de beenen in het water moet laten liggen, ten zij de Plaatselijke Autoriteit of de Policie-Beambten daarbij tegenwoordig zijn en daartoe bevel geven; alsmede *te keer te gaan*, de op dat verkeerde gevoelen ook soms gegronde weigering bij de bewoners van nabij gelegene huizen, om Drenkelingen, welke uit het water gehaald zijn, in hunne woningen te ontvangen, en waardoor maar al te dikwijls is te weeg gebragt, dat de ongelukkigen, die anders door het tijdig aanwenden van doelmatige middelen nog zouden zijn te redden geweest, dan eenen gewissen dood ter prooi wierden gelaten.

Wordende een iegelijk in voorkomende omstandigheden uitgenoodigd, daarop almede te attenderen.

BREDA, den 18. Januarij 1844.

De ROY, vt.

Ter ordonnantie van dezelven,
De Secretaris der Stad,
H. W. SCHÄUIKES.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 27sten Januarij.

Gisteren heeft de kamer beraadslaagd over de laatste zinsnede van het adres betrekkelijk de reis der legitimisten naar Londen. De rapporteur der commissie, de heer *St. Marc Girardin*, heeft het eerst het woord gevoerd en te kennen gegeven, dat de commissie bij het stellen van de onderhavige zinsnede geene bijzondere personen had willen treffen, doch wel eene partij, die eenen pretendent had willen proclameren, eene vaan tegen eene bestaande wettige vaan willen opsteken, een' koning tegenover eenen koning, eene regering tegenover eene regering willen stellen, in een woord, het beginsel der legitimiteit tegenover dat der nationale souvereiniteit. Dit laatste beginsel moest dus in het adres worden uitgedrukt. Door de heiligheid van den eed voor te houden, had de commissie vermeend de organen der oppositie te moeten antwoorden, welke de leer gepredikt hadden, dat de eed voor de nationale vertegenwoordiging afgelegd tot niets verbond, niet zoo heilig zou zijn als andere eeden. De commissie had alzoo bij haar nader onderzoek vermeend hare oorspronkelijke redactie te moeten behouden.

De heer *Bechard* heeft die redactie bestreden. Hij smeekte de kamer zich niet te laten wegslepen tot eene daad, welke aan de slechtste tijden der omwenteling deed denken en betoogde dat men niet ongestraft eene geheele partij kon brandmerken; dat men dit niet deed aan ambtgenooten, aan welke men dagelijks de handen drukt.

Nadat de heer *Dupin* bij incidentele questie den minister grootzegelbewaarder onderhouden had over de berisping, die de regter *Defontaine* voor zijne pelgrimaadje naar Londen, van wege het hof van cassatie bekomen had, voerde de heer *Desmousseaux de Givré* het woord en verklaarde zich voor de zinsnede der commissie. Nu trad de heer *Berryer* andermaal op, om het gedrag der legitimisten die naar Londen gegaan zijn te verdedigen, waartoe hij het regt wederom uit de nationale souvereiniteit afleidde. Hij had zijn eed niet geschonden, want deze belette hem de vrijheid zijner opinie niet; overigens kon hij de kamer het regt niet ontzeggen om eene verklaring te doen, doch zij moest al het belangrijke daarvan wel overwegen.

Nog spraken de minister *Duchatel* over de heiligheid en [illegible] ting van den eed, de heer *Larochejaquelein* tegen, en de heer [illegible] voor de zinsnede, waarop de minister van buitenlandsche zaken, [illegible] *zot*, het woord bekwam, om de redenen te ontwikkelen die het gouvernement hadden doen besluiten, het ontwerp [illegible] discussie zijnde zinsnede der commissie [illegible] het gouvernement had in de reis des hertogs van Bordeaux en in zijn [illegible]

blijf te Londen een' ernstigen en wel overwogen stap gezien, en zoowel het gouvernement als de commissie van het adres, had in die handeling en die huldebetooningen eene ernstige aanranding gezien van de staatkundige zedelijkheid. De minister gebruikte met voordacht die uitdrukking, omdat men niet door het gevaar was verschrikt geweest, maar de staatkundige zedelijkheid was gekwetst, het openbaar geweten beleedigd, door het vergeten van de pligten welke de eed oplegde, door het miskennen van den burgerpligt, en bovendien door het vergeten van een anderen pligt, dat namelijk de belangen des vaderlands boven alles moeten gelden, en de belangen der partij daarvoor achterstaan. Op deze hoogte zijner rede gekomen, werd de heer *Guizot* gestoord door den heer *Berryer*, die nu eene vergelijking maakte tusschen de emigratie naar Londen, waar men den uit Frankrijk gebannen prins te kennen gaf dat de eerste behoefte van zijn land was om in rust te blijven, en degenen die te midden van een vijandelijk leger staatkundigen raad aan een koning waren gaan geven, ziende daarmede op de reis van den heer *Guizot* in 1815 naar Gent bij koning *Lodewijk XVIII*. De minister was terstond gereed om zich te verantwoorden en het verschil tusschen beide togten aan te toonen; doch hij had niet zoodra de eerste woorden geuit, of er ontstond van de zijde der oppositie zulk een ontstuimig rumoer, dat de heer *Guizot* zich niet kon doen verstaan, en in weerwil der gedurige vermaningen van den president tot orde en kalmte, nu en dan slechts afgebroken woorden kon voortbrengen, blijvende hij niettemin, te midden der hevigste opschudding en hem toegeduwde verwijtingen der oppositie, die het er op toegelegd scheen te hebben om hem te overschreeuwen en daardoor te verhinderen te spreken, zijne kalmte en vastheid bewaren, om zijne meening en verdediging ten einde toe vol te houden, daar men, gelijk hij zeide, wel zijne krachten kon uitputten, maar hem niet zijn' moed benemen. Nadat de kamer eindelijk tot eenige meerdere bedaardheid was gekomen, verdedigde de heer *Guizot* zijne reis naar Gent daarmede, dat men bij de groote ophanden zijnde worsteling in 1815 den verschillenden uitslag kon berekenen, ook dien voorzien, welke heeft plaats gehad, en dat het in die onderstelling van groot gewigt was, dat *Lodewijk XVIII* in Frankrijk terugkeerde onder het constitutionnele vaandel en met de beginselen van het charter om die te handhaven en te ontwikkelen, en ze niet verder in questie te stellen, waarna hij zijn staatkundig gedrag in de onderscheiden tijdvakken na 1815 verdedigde.

Na den heer *Guizot* sprak nog de heer *Odillon Barrot*, verklarende deze, dat hij en de zijnen zich niet wilden vereenigen met de ministeriële partij, om eene andere partij der kamer te schandvlekken; ook hij werd weder door den heer *Guizot* beantwoord, die onder anderen zeide, dat indien men na dergelijke daadzaken als te Londen voorgevallen waren, het stilzwijgen bewaarde, men zelven vernederd en gevaarlijk zou worden. — De discussie over de zinsnede werd daarop gesloten, doch de beraadslaging over een vier of vijftal amendementen op dezelve, tot heden uitgesteld.

— De geheele zitting van heden is nog besteed geweest aan de discussie der amendementen op meervermelde zinsnede, doch alle zijn verworpen en is het woord *geschandvlekt* behouden, waarna het adres in zijn geheel is aangenomen geworden. Onder degenen die zich in de zitting van heden tegen de schandvlekking van het gedrag der legitimisten hebben verklaard, behoorde de heer *Lamartine*.

— De heer *de l'Espée*, lid van de kamer der afgevaardigden, had eene aanklagte tegen den *National* ingediend, wegens laster. De verantwoordelijke schrijver van dat blad is te dier zake veroordeeld tot eene gevangenisstraf van twee maanden, eene geldboete van 4000 franken en eene vergoeding van 6000 franken aan den eischer, wegens schade en interessen.

— Den 15 dezer is alhier, in den ouderdom van 78 jaren, overleden een der nog weinig overgebleven beroemde veldheeren uit het groote leger van *Napoleon*, te weten, de maarschalk *Drouet*, graaf *van Erlon*, pair van Frankrijk. Ook is dezer dagen alhier gestorven de graaf *van Bastard*, vice-president van de kamer der pairs en kamer-president bij het hof van cassatie.

— Men verneemt, dat de stad Rouaan, even als Parijs, door gedetacheerde forten zal omgeven worden, en dat de plannen daartoe reeds ontworpen zijn. Drie citadellen zullen alsdan daar geplaatst worden.

— De *Moniteur* bevat een vergelijkenden staat van de in Frankrijk ingevoerde koopwaren gedurende de jaren 1843, 1842 en 1841. In 1841 zijn aan regten geheven 129,670,125 fr.; in 1842, 137,434,593 fr., en in 1843, 143,054,703 fr. In 1841 zijn uit de fransche koloniën ingevoerd voor 859,186 fr., in 1842, 894,864 fr., in 1843, 831,120 fr.; en vreemde suiker in 1841, 215,146 fr.; in 1842, 471,462 fr.; in 1843, 199,161 fr.

— De fransche Akademie moet den 8sten Februarij twee nieuwe leden benoemen, in de plaats van wijlen de heeren *Campenon* en *Casimir Delavigne*.

— De heer *Arago* heeft dezer dagen aan de Akademie van Wetenschappen medegedeeld, dat de heer *Daguerre* een middel uitgedacht had om een afdruk door de daguerreotype in minder dan eene duizendste seconde te vervaardigen.

— De tijdingen uit Spanje zijn voldoende; overal heerscht uiterlijk rust. De geruchten aangaande de ontbinding van het ministerie blijken voor als nog ongegrond. Te Saragossa is de nationale garde ontbonden.

— Ter beurze waren heden genoteerd: 5 pCt. 124,50; 3 pCt. 82,15; Nap. r. 106,50; Spanje 30¾; Passive 5¼; Rom. L. 106.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 26sten Januarij.

Den 13den dezer is te St. Petersburg in de kapel van het winterpaleis, de plegtige verloving gevierd van H. K. H. de Grootvorstin *Elisabeth*, dochter van Z. K. H. den Grootvorst *Michael*, met Z. D. den regerenden Hertog van Nassau.

— In brieven uit St. Petersburg van het begin dezer maand leest men:

» Het stelsel, hetwelk onze regering in den zomer van 1842 ten aanzien van den oorlog in den Kaukasus had aangenomen, om namelijk niet meer aanvallender- maar slechts verdedigenderwijze tegen de bergbewoners te werk te gaan, heeft, gelijk velen verwacht hadden, niet op den duur kunnen volgehouden worden. De Circassiers beschouwden dezen maatregel, die slechts een gevolg was van den wensch om het bloedvergieten te verminderen, als een uitwerksel der vrees; hunne invallen op ons gebied werden menigvuldiger; zij verontrustten onophoudelijk de vreedzame grensbewoners, overrompelden onze forten aan de grenzen, plunderden de magazijnen en behandelden de bezettingen met barbaarsche wreedheid. Het ergst huisden de Tschetschensen en Lesghiers, de wreedsten en roofzuchtigsten van al de bergvolkeren. Eerst zeer onlangs hebben zij het in Daghestan gelegen fort Temirhanschurek overvallen en het grootste gedeelte der bezetting vermoord. De luitenant-generaal *Gurko*, chef van den generalen staf van het Kaukasische leger-korps, kwam met eene afdeeling tot ontzet van dat fort aanrukken. De veel talrijker vijand had hem bijna omsingeld; maar de brave generaal-majoor *Freitag*, rukte hun met zijne manschap van eenen kant, waar zij geenen aanval verwacht hadden, te gemoet, viel hen in de flank en dwong hen tot een overijlden terugtogt. Een ander onzer forten in die streken was op soortgelijke wijze onverhoeds door hen aangevallen, maar hier werden zij met den grootsten heldenmoed ontvangen. Mannen en vrouwen der bezetting joegen hen met groot verlies op de vlugt.

» Sedert eenige maanden is men nu weder tot het vroeger stelsel van aanvallenden oorlog teruggekeerd. Ten gevolge daarvan wordt de vijand nu onophoudelijk door onze troepen in zijne bergpassen en rotskloven opgezocht en rusteloos vervolgd. Met verdubbelde inspanning wordt de oorlog tegen hen voortgezet. Het aparte leger in den Kaukasus heeft in den laatsten tijd aanzienlijke versterkingen ontvangen; onder anderen is het vijfde infanterie-korps, hetwelk tot dusverre in Bessarabie stond, derwaarts vertrokken."

— Dezelfde brief behelst nog het volgende:

» Wij waren hier [te St. Petersburg] dezer dagen getuigen van een treurig voorval. De lijfeigen dienstboden van een rijk edelman hadden bij herhaling van hem verlangd, dat hij hun, op grond van de bekende ukase van April 1842, de vrijheid en nog bovendien aan ieder van hen eene som gelds zou schenken. De edelman weigerde aan dit verlangen te voldoen. Toen de lijfeigenen zagen, dat zij hun doel niet zouden bereiken, besloten zij zich te wreken. Een tiental hunner, meest allen nog jonge lieden, overvielen hunnen meester, terwijl hij alleen in zijne kamer was, en geeselden hem zoo onbarmhartig met roeden, dat hij onder hunne slagen zou hebben moeten bezwijken, zoo niet eenige lieden, die zijn noodgeschrei vernamen, te zijner hulp waren toegeschoten. De misdadigers werden terstond aan de politie overgeleverd; het feit vorderde spoedige bestraffing, anders zouden, in eene zoo groote en volkrijke stad als de onze, waar de lijfeigen dienstboden ruim een zesde gedeelte der bevolking uitmaken, de gevaarlijkste gevolgen hebben kunnen ontstaan. Er werd bevel gegeven om de beschuldigden voor eenen krijgsraad te regt te stellen. Deze veroordeelde hen, om door 500 man spitsroeden te loopen. De strafoefening, waarbij alle lijfeigen dienstboden moesten tegenwoordig zijn, had op een der groote paradepleinen plaats. De delinquenten konden de volle straf niet op éénen dag doorstaan, en zullen, zoodra zij uit het hospitaal ver genoeg genezen zijn, nog eenmaal aan dezelve onderworpen worden, om vervolgens, voor zoo ver zij het overleven, naar de bergwerken in Siberie te worden gebragt. Men hoopt door deze gestrengheid van soortgelijke pogingen in de provinciën af te schrikken."

— De jongste brieven uit Athene, van den 6den, brengen het ontwerp der staatsregeling mede, zoo als dezelve aan de nationale vergadering binnen eenige dagen zou worden aangeboden. De hoofdbepalingen van dat stuk komen hierop neder: De heerschende godsdienst is de Grieksche kerk; de andere, bekende eerediensten worden geduld, en derzelver plegtigheden zullen ongestoord uitgeoefend worden. De Grieken zijn allen voor de wet gelijk. De per-

soonlijke vrijheid is gewaarborgd; niemand kan buiten de wet vervolgd worden. Iedere woning is onschendbaar. Niemand kan verkocht worden; iedere slaaf, van welke natie en van welke godsdienst ook, is vrij, zoodra hij den Griekschen grond betreedt. De drukpers is vrij; censuur zal op geenerlei wijs geoorloofd zijn. Het hoogere en lagere onderwijs geschiedt op kosten van den Staat. Het verbeurdverklaren van goederen is verboden. De wetgevende magt wordt door den Koning, het Congres en den Senaat uitgeoefend; al deze drie deelen derzelve hebben het regt van initiatief; het uitvoerend gezag is aan den Koning. De persoon des Konings is onschendbaar; de ministers zijn verantwoordelijk. De Koning benoemt en ontslaat de ministers. Hij heeft het bevel over land- en zeemagt, verklaart oorlog, sluit vrede en verdragen. Hij roept de kamers bijeen, sluit en ontbindt dezelve, beide te zamen of slechts eene. Geen Koning van Griekenland mag tevens eene vreemde kroon dragen. De Grieksche kroon en hare constitutionnele regten zijn erfelijk en gaan in de mannelijke linie over, naar rang van eerstgeboorte, met algeheele uitsluiting der vrouwen en hare nakomelingschap. Zoo de tegenwoordige Koning *Otto* zonder kinderen mogt komen te overlijden, gaat de kroon over tot zijn' broeder *Leopold* en de nakomelingen van dezen in regte linie. Bestaan ook deze niet, dan benoemt de Koning, met medewerking der kamers, zijn' opvolger. Elke opvolger van den Griekschen troon moet de Grieksche godsdienst belijden. De Koning is met zijn 18de jaar meerderjarig. Is de opvolger van den troon, bij het afsterven van den vorigen Koning, minderjarig, dan benoemen de kamers een' Regent, die Grieksch burger moet zijn.

Men verwachtte dat de beraadslagingen over dit ontwerp zeer levendig zouden wezen; daar de gevoelens omtrent een aantal punten zeer uiteenliepen; vooral zou de bepaling van twee wetgevende kamers veel tegenstand ontmoeten, daar velen de daarstelling van eenen senaat als het middel beschouwden om eene aristocratie in te voeren zoo als die tot hiertoe nog niet in Griekenland bestaat. — De minister van binnenlandsche zaken, *Palamides*, heeft zijn ontslag genomen, omdat zijne gevoelens niet met die der andere leden strookten en zal nu in de oppositie optreden. Over het geheel zag men de spoedige ontbinding van het kabinet van 15 September te gemoet, en was de Koning uit vrees voor de verwarring, welke onafscheidelijk zoude wezen van de daarstelling eens nieuwen ministeries, meer gezind om de openvallende portefeuilles aan de reeds aanwezige ministers op te dragen. Met genoegen merkte men intusschen op, dat de Koning meer en meer de liefde van zijn volk verwierf.

BELGIE.

BRUSSEL, den 28sten Januarij.

De kamer der vertegenwoordigers heeft gisteren het budget voor de binnenlandsche zaken tot een bedrag van fr. 5,145,405,20 met 59 tegen 17 stemmen aangenomen, nadat zij het 49de hoofdstuk, betrekkelijk letteren en wetenschappen, afgehandeld had. Onder de toegestane sommen komt er eene voor van 12500 fr. voor het standbeeld van *Godfried van Bouillon*, en 10000 fr. als laatste subsidie voor het monument op het Martelaarsplein.

— Het groote feest, hetwelk door Z. M. in den schouwburg is gegeven aan de leden der twee voornaamste in deze hoofdstad bestaande toonkunstige societeiten of gezelschappen, is in de volmaaktste orde afgeloopen, en allerprachtigst geweest. Men rekent, dat drie à vier duizend personen daarbij tegenwoordig waren. Z. M. heeft de kosten van dat feest geheel alleen willen dragen, en men begroot de som, welke Hoogstdezelve ter bestrijding der noodwendige uitgaven heeft moeten besteden, op 180,000 à 200,000 fr.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 29sten Januarij.

Op den 25sten dezer had in het naburig Prinsenhage de plegtige installatie plaats van den onlangs door Z. M. voor die gemeente benoemden burgemeester, den heer Mr. *W. van Gils*. Fraaije eerepoorten waren op verschillende plaatsen der gemeente opgerigt, en overal wapperde de nationale vlag. Op den middag kwam de nieuwe burgemeester uit deze stad aan de grens van de gemeente aan, en werd ZEd. Achtb. aldaar verwelkomd door de assessoren en gemeenteraden en reed vervolgens te paard, onder het gelui der klokken en begeleid door eene eerewacht te paard en door de gilden van *St. Hubertus* en *St. Martinus*, voorafgegaan door het Harmoniegezelschap, terwijl de menigte langs den weg vreugdeschoten loste, naar de kom der gemeente, alwaar ZEd. Achtbare vervolgens in het dorpshuis op eene plegtige wijs werd geïnstalleerd, terwijl de heer secretaris *Simons* de op het dorpsplein verzamelde menigte in eene korte aanspraak de aankomst en inhuldiging van deszelfs nieuwen burgemeester bekend maakte. Het van deze plegtigheid gegeven verslag eindigt met den wensch, dat de gemeente van 's Prinsenhage, onder het bestuur van haren nieuwen burgervader, de welvaart en bloei moge blijven genieten, welke haar door den ijver en de bijzondere welwillendheid van ZEd. Achtb. voorganger, gedurende bijna het vierde eener eeuw te beurt viel.

— De leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal zijn aangeschreven, om ter vergadering op te komen tegen Dingsdag den 6den Februarij aanstaande.

— Zaturdag is bij Z. M. toegelaten de commissie uit de Tweede Kamer, om Hoogstdenzelven de lijst van kandidaten voor het lidmaatschap in den Hoogen Raad aan te bieden.

— Zaturdag zijn al de afdeelingen vergaderd, om in overweging te nemen de antwoorden der Regering, wegens het ontwerp van wet, strekkende tot regeling en dekking der tekorten over de jaren 1841, 1842 en 1843, zoodat het algemeen verslag over die voordragt eerstdaags verwacht kan worden en de discussien almede spoedig zullen volgen.

— In de memorie van beantwoording nopens de wet omtrent de *aflossing der schuld aan de Handelmaatschappij*, zegt de Regering, dat het haar aangenaam is, uit het voorloopig verslag te mogen ontwaren, dat de groote meerderheid der leden in de afdeelingen zich in het algemeen met de voordragt kan vereenigen.

Ter beantwoording van de door eenige van die leden gedane vragen, dient, dat de directie der Nederlandsche Handelmaatschappij waarschijnlijk genegen zou zijn, om het bedrag der bij het gewijzigd kapitalisatie contract bepaalde jaarlijksche aflossingen andermaal te verminderen, maar dat dit geen invloed zou hebben kunnen uitoefenen op het rentebedrag van het onafgeloste gedeelte.

Sommige leden hebben hunne bevreemding te kennen gegeven, dat tot dusverre door de Regering geen gevolg is gegeven aan de bepaling van art. 59 der Grondwet, betrekkelijk het batig slot der Overzeesche bezittingen, onder aanmerking, dat, zoo lang er nog renten uit de koloniale remises betaald worden, er dan toch een batig slot aanwezig moet zijn, waarvan het gebruik bij de wet behoort te worden geregeld.

Het votum der Kamer in de zitting van 14 Junij 1842 uitgesproken, tot gevolg gehad hebbende het aannemen des regels, *dat de wettelijke bepalingen van het gebruik van het koloniaal batig slot eerst plaats heeft, nadat het sluiten der jaarlijksche rekening zal hebben bewezen of en welk batig slot er is overgebleven*, zoo spreekt het van zelfs, dat, wanneer die rekening geen batig slot aanbiedt, daardoor ook het inleveren eener wet vervalt.

In het bovengemelde geval bevindt zich de koloniale rekening van 1842, welke in de zitting van 1842—1843 aan de Kamer is medegedeeld onder de bijlagen der antwoorden op de gemaakte aanmerkingen wegens de wet op de middelen voor 1844—1845.

Een batig slot kan eerst dan gezegd worden aanwezig te zijn, wanneer het totaal der in het Moederland geschiedende koloniale ontvangsten hooger is dan het totaal der almede hier te lande gedane koloniale uitgaven.

De omstandigheid, dat zich onder die uitgaven renten bevinden, bewijst geenszins het aanwezig van een batig slot.

Het komt er slechts op aan, of die renten werkelijk onder de koloniale uitgaven moeten worden gerangschikt.

In stede van een *batig slot*, was er in 1842 een *tekort* van ƒ 1,985,262.53.

Het jaar 1843 heeft daarentegen een *batig slot* opgeleverd, welks gebruik het onderwerp zal worden van eene wet, zoodra de rekening van dat jaar afgesloten, en, na onderzoek, door de bij het Koninklijk besluit van den 29 September 1841, n°. 58, ingestelde Staatscommissie, goedgekeurd zal zijn.

— Aan de Kamer zijn thans medegedeeld drie staten.

De *eerste* strekt tot vergelijking van de raming van 's Rijks inkomsten over 1841 en de opbrengst.

Daaruit blijkt, dat de ontvangsten waren geraamd op ƒ 63,179,070.26½ en dat de opbrengst is geweest ƒ 63,016,137.76½; hetgeen een minder bedrag beneden de raming van ƒ 162,932.50 aanwijst. Door verschillende rectificatiën daalt het nadeelig slot over 1841 tot ƒ 156,371.56½.

Meer dan de raming hebben opgebragt: directe belastingen ƒ 140,160.94, zegel-, registratie, enz. ƒ 250,325.35; loterij ƒ 2628, opbrengst van verkoopingen, enz. ƒ 1,533,228.47, en de opbrengst der middelen in Limburg ƒ 138,527.07½.

Minder: accijnsen ƒ 454,603.27; in- en uitgaande regten en scheepvaartregten ƒ 491,820.96; regt van waarborg op de gouden en zilveren werken ƒ 15,925.19½; posterijen ƒ 55,254.37; jagt en visscherij ƒ 1158, overschot van het door Belgie teruggegeven aandeel in de rentebetaling over 1839 ƒ 9040.54, en wegens het vermoedelijk batig slot der koloniale administratie hier te lande ƒ 1,200,000.

De *tweede* staat strekt tot vergelijking tusschen de raming van 's Rijks inkomsten over 1842 en derzelver opbrengst. De ontvangsten waren over dat jaar geraamd op ƒ 71,063,451.92; de opbrengst is geweest ƒ 61,677,430.23; minder bedrag ƒ 9,386,021.69. Door rectificatiën komt dit te kort over 1842 op ƒ 9,659,663.01.

Meerder rendement is alleen bij zegel-, registratieregten enz., ad

ƒ 273,899.25½, en bij de opbrengst van verkoopingen enz., ad ƒ 132,959.01.

Minder hebben vooral opgebragt de accijnzen, als ƒ 1,957,625.48½; de in- en uitgaande regten enz., ƒ189,998.51; domeinen ƒ 63,412.69, en de koloniale baten ƒ 7,485,262.53.

De *derde* staat strekt tot eene soortgelijke vergelijking over 1843.

De raming over die dienst was ƒ 70,103,451.92; de opbrengst is geweest ƒ 64,745,169.99½. Mindere opbrengst: ƒ 5,358,281.92½.

Meerdere opbrengst waren de zegel-registratieregten, enz., ad ƒ 394,996.66; de regten op de granen ƒ 253,326.94; de scheepvaartregten ƒ 234,317.82; de zuur-, ton- en bakengelden enz. ƒ 8,012.72½.

De overige takken van inkomsten hebben alle minder opgeleverd, en wel voornamelijk: het binnenlandsch gedistilleerd ƒ 545,086.98½; de wijn ƒ 201,880.11; de regten op den in-, uit- en doorvoer ƒ 665,503.01; het geslagt ƒ 177,318.41½; de turf ƒ 293,854.29½; de posterijen ƒ 101,926.82; en de koloniale baten ƒ 3,300,000.

Door verschillende meerdere uitgaven over 1843, dan waarop gerekend was, is het te kort over dat jaar geklommen tot ƒ 7,336,671.47½.

Het nadeelig slot over de drie jongste dienstjaren is derhalve gezamenlijk ƒ 17,152,800.

— Uit 's Hertogenbosch schrijft men van den 25sten, dat aldaar en in de omstreek in omloop gebragt zijn zoogenaamde oude zeshalven, thans 25 cents stukken, alsmede guldens met het jaartal 1682, beiden van Berlijnsch zilver; die munten zijn zoo juist nagemaakt dat men hare valschheid met het ongewapend oog niet zou ontdekken; de stempel is op vele plaatsen zoo flaauw afgedrukt alsof hij er afgesleten ware.

— Men schrijft uit Tilburg, van den 25 dezer: « Heden heeft alhier, in de Roomsch-Katholijke kerk van de parochie het Heyke, eene belangrijke plegtigheid plaats gehad, bestaande in het wijden van elf heeren, welke zich aan den geestelijken stand toewijden, onder welke slechts een uit het seminarium van St. Michiels-Gestel, die tot priester is gewijd, terwijl al de overigen, waaronder almede vier, welke tot het priesterschap zijn verheven, tot onderscheidene orden, als kapucijnen, paters, minnebroeders, enz., zijn behoorende.

— Het Koninklijk Nederlandsch Instituut van Wetenschappen, Letterkunde en Schoone Kunsten heeft, ter voldoening aan eene uiterste wilsbepaling van haar voormalig lid, wijlen den heer *Jacob Hendrik Hoeufft*, een ijverig voorstander en gelukkig beoefenaar der Latijnsche dichtkunst, alle, zoo inlandsche als vreemde, beoefenaren dier dichtkunst uitgenoodigd, om vóór het begin van de maand Januarij des jaars 1845 aan het Koninklijk Nederlandsch Instituut in te leveren een oorspronkelijk, nooit gedrukt Latijnsch gedicht, van ten minste 50 regelen, zullende aan dengenen, wiens dichtstuk door de daartoe benoemde beoordeelaren het best zal gekeurd worden, uit het daartoe door den heer *Hoeufft* bestemde legaat, een gouden eerepenning, ter waarde van *honderd twintig gulden*, worden uitgereikt.

— In de *Nijmeegsche Courant* leest men:

» Heden morgen, 26 Januarij, is eene stoomboot van de Nederlandsche Stoomboot-maatschappij, gisteren van Emmerik aangekomen, naar Rotterdam vertrokken. De stoomboot *Willem II*, ll. Dingsdag van hier vertrokken, is niet verder dan naar Emmerik gevaren, op het aldaar ontvangen berigt dat de Rhijn niet geheel van ijs bevrijd was. Heden ontvangen wij eenen brief uit Keulen van gisteren, die ons meldt, dat het aldaar op nieuw was begonnen te vriezen, en dat de Rhijn nog met drijfijs bezet was, terwijl men vreesde dat hetzelve nog niet zoo spoedig zoude verdwijnen, zoo lang de zich bij Bacharach en Oberwezel vastgezet hebbende ijsmassa niet was opgeruimd.

» De benedenrivieren zijn alle van ijs bevrijd, zoo dat zelfs ll. Woensdag de gierbrug alhier en de schipbruggen te Doesburg, Zutphen en Deventer gelegd zijn. De ijsgang op den IJssel heeft geene de minste schade te weeg gebragt. Te Arnhem is tot heden de schipbrug niet gelegd."

— « Naar men verneemt, » dus schrijft men uit Groningen, van den 25 dezer: « zullen op aanstaanden Dingsdag bij het provinciaal geregtshof alhier de pleidooijen een aanvang nemen in het proces tusschen het bestuur der domeinen, eischer en appellant, tegen burgemeester en wethouderen der stad Groningen, verweerders en geïntimeerden, en waarbij het domeinbestuur van de stad Groningen revindiceert 74 perceelen zoogenaamd kwelderland, slijk en water, bedragende ruim 5600 bunders, gelegen in den Dollard, onder de gemeente Finsterwolde en Beerta. In deze belangrijke zaak zullen het woord voeren: de heeren Mr. *I. L. Schaap*, voor het domeinbestuur, en Mrs. *H. O. Feith jr.* en *H. de Ranitz*, voor de stad Groningen. »

— Z. Exc. de minister van financien, heeft bekend gemaakt, dat thans is vastgesteld, eene 192e loterij. Dezelve zal bestaan uit 21,000 loten, 12,000 prijzen en 53 premien, verdeeld in *vijf* klassen; dat de kollecte derzelver zal geopend worden op *maandag den 5 Februarij 1844*, en worden gesloten op *zaturdag den 17 derzelfde maand*. De trekking der eerste klasse, op den 4, 5, 6 en 7 maart 1844, die der tweede klasse, op den 18, 19, 20 en 21 derzelfde maand, die der derde klasse, op den 1, 2, 3 en 4 april 1844, die der vierde klasse, op den 15, 16, 17 en 18 derzelfde maand, en die der vijfde of laatste klasse, op den 29, 30 april, 1, 2, 6, 7, 8, 9, 13, 14, 15, 17, 20, 21, 22 en 23 mei 1844, terwijl de laatste 100 nommers, op vrijdag den 24 derzelfde maand zullen getrokken worden.

191ste KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

VIJFDE KLASSE.

29e Trekking. N°. 31658, ƒ 1500, en eene premie van ƒ 25,000; — N°. 12319, ƒ 1000.
30e — N°s. 10037, 2049, 10234, ieder ƒ 1000.
31e — N°. 19119, ƒ 1000, en eene premie van ƒ 25,000.
32e — Geene.
33e en laatste Trekking. N°. 14766, een prijs van ƒ 70, en eene premie van ƒ 5000.

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van ll. Zaturdag waren genoteerd: Ned. 2½ pCt. 55⅝; id. 5 pCt. 100 drie zest.; Amort.-Syndic. 4½ pCt. 94⅝; 3½ pCt. 80; Dom. Losr. 99¾; Handelm. 130 drie achtste; O. Indie 5 pCt. 99 zeven zest.; Holl. Spoorweg 66, 72; Rijn-Spoorweg 93⅝; Haarlemmermeer 105½; Rusland 108¾; 4 pCt. 91⅝; Inschrijv. in Assign. 73 drie achtste; Certif. dito 74⅝; Spanje 21½; 3 pCt. 32½; Port. 2½ pCt. te Lond. 48¾; Oostenr. Metall. 109⅝; Polen Aand. ƒ 168½; Amerika 6 pCt. 48; 5 pCt. 50; Braz. 80; Peru 14 drie achtste; Columbia 9.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.